

ת"פ 48586/04/13 - מדינת ישראל נגד פאדי רדואן, עלאא עיאש

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 48586-04-13 מדינת ישראל נ' רדואן(אחר/נוסף) ואח'
תיק חיצוני: 0-6120-02310-2013

בפני כבוד השופטת ג'ויה סקפה שפירא
מאשימה מדינת ישראל
נגד
נאשמים 1. פאדי רדואן
 2. עלאא עיאש

החלטה בעניין הנאשם 2

1. ביום 22.12.15 נגזר דינו של הנאשם 2 (להלן: "הנאשם") על ידי כב' השופט י. מינטקביץ', והוטלו עליו, בין היתר, שבעה חודשי מאסר בפועל שמנינים מיום גזר הדין ושלושה חודשי פסילה מלהחזיק או לקבל רישיון נהיגה, שמנינים מיום שחרורו ממאסר.

2. הנאשם הגיש ביום 4.5.17 בקשה לחישוב תקופת הפסילה. בבקשה נטען, כי הנאשם מרצה כעת עונש מאסר בתיק הנוכחי בנוסף למאסר ממושך שאותו מרצה בתיק אחר ובשל כך, אין ביכולתו להפקיד את רישיון הנהיגה שלו. על כן עותר הנאשם לחשב את תקופת הפסילה מיום גזר הדין או מיום מתן ההחלטה.

3. בגזר הדין של הנאשם נכתב, כי תקופת הפסילה תחול מיום שחרורו ממאסר, ואף אם לא היה נכתב כך בגזר הדין הייתה חלה תקופת הפסילה מיום שחרורו של הנאשם ממאסר שהוטל עליו באותו גזר-דין (ראו סעיף 42(ג)(2) לפקודת התעבורה [נוסח חדש] וכן ע"פ 2965/13 **מדינת ישראל נ' ג'יהאד אלרפיעה** [פורסם בנבו 2.7.14]).

4. לכאורה, הנאשם אמור היה לסיים את ריצוי שבעת חודשי המאסר בפועל שנגזרו עליו ביום 22.12.15 זה מכבר. דא עקא שעל פי דבריו של הנאשם בבקשה עולה כי עודנו מרצה את העונש שנגזר עליו במקביל לעונש אחר. לא פורט כיצד חושבו תקופות המאסר ולא הומצא כל מסמך שיש בו כדי ללמד דבר בעניין זה. משכך, אין בידי לקבוע כי הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו בתיק זה.

5. מכל מקום, ואף אם הנאשם סיים לרצות את עונש המאסר שהוטל עליו, לא ניתן היה להורות על תחילת חישוב הפסילה בהתאם לבקשה, שכן הנאשם לא עמד באיזה מהתנאים שקובעת תקנה 557 לתקנות התעבורה תשכ"א-1961: רישיונו של הנאשם לא הופקד ולחלופין, הוא לא צירף לבקשתו תצהיר ערוך כדין לפיה הרישיון אבד.

6. לנוכח האמור לעיל, הבקשה לחישוב תקופת הפסילה נדחת.
עמוד 1

ניתנה היום, כ"ד אייר תשע"ז, 20 מאי 2017, בהעדר הצדדים.